

sentant for Befolkningen. Vi maa altsaa vente med Sagens endelige Gennemførelse, indtil vi faa en Regering, som indser, at der ogsaa her er et Emne, om hvilket man er nødt til at lovgive, og den Tid antager jeg i øvrigt ikke er saa overordentlig fjern.

Da ikke flere begærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Alberti: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Bidrag af Statskassen til Understøttelseskasser for arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2411—12.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Jensen): Dette Forslag var til Behandling den 17de Marts i sidste Samling, altsaa paa et sent Tidspunkt i Samlingen, og det lykkedes saaledes ikke, skønt Sagen var henvist til et Udvalg, at faa den behandlet færdig. Nu have vi jo hørt den højtærede Indenrigsminister uopfordret udtale, at hans Stilling til dette Forslag var ganske den samme som hans Forgængers. Det har gjort mig noget ondt at høre dette, da jeg havde haabet, at den ærede Indenrigsminister, som i sin Tid jo har været Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, havde haft saa megen Kristenkærlighed, at han kunde have nogen Sympati for at hjælpe dem, der uden egen Skyld ere komne i Nød paa Grund af Arbejdsløshed. Den ærede Minister har imidlertid vist, at han i saa Henseende ganske indtager sin Forgængers Standpunkt, idet han mener, at der her ikke er nogen Opgave for Staten, for Samfundet at løse. Det blev erkendt, at Arbejdsløshed var noget, der

meget ofte fremkom og kunde fremkalde uforskyldt Nød, men udtalt, at det var en kommunistisk Tanke at ville kræve, at Staten, at Samfundet som Helhed skulde yde Arbejde eller Understøttelse til sine Borgere. Det var en Opgave, som den nuværende Stat paa ingen Maade kunde komme ind paa. Der er ogsaa blevet indvendt mod Forslaget, at det sigtede paa at hjælpe visse bestemte Personer, nemlig saadanne, der vare Medlemmer af de Understøttelseskasser, som tænkes oprettede, medens de, der ikke vare Medlemmer, ikke kunde faa nogen Understøttelse fra Statens Side. Jeg havde i Fjor Lejlighed til ganske udførligt at fremhæve, hvorledes denne Sag tidligere havde været behandlet her i Rigsdagen ligesom ogsaa en Del af de Momenter, der havde været fremme her. Jeg havde ligeledes Lejlighed til at fremhæve, hvorledes man havde søgt at løse Opgaven inden for Arbejdernes egen Kreds. Jeg skal derfor blot henvise dertil, men jeg kan ikke undlade ved denne Lejlighed at bemærke, at vi have stillet dette Forslag saaledes, som vi have, fordi vi troede gennem tidligere Tidens Forhandling at have sporet, at man paa dette Omraade i saa stor Udstrækning som muligt helst ville have Forholdene ordnede saaledes, at man, naar Borgerne selv samlede sig om en Opgave, støttede den fra Statens, fra Samfundets Side. Det har vist sig ved flere forskellige Lejligheder, at man har ført dette igennem i Praksis, ikke mindst ved Sygekasseloven, hvor der ydes Statstilskud til Sygeplejens Ordning, om man saa vil, men et Statstilskud, der kun kommer dem til gode, som have Raad til at være Medlemmer af en Sygekasse, og det er saa vist ikke blevet billigere, siden Sygekasseloven blev vedtagen med Statstilskud. Deri mente vi Forslagsstillerne, at man havde angivet et Princip, man agtede at følge for Fremtiden. Jeg blev derfor meget forbavset ved at høre den daværende Indenrigsminister udtale sig meget bestemt mod denne Tanke og ved at høre den nuværende Indenrigsminister stille sig paa samme Standpunkt. Jeg skal imidlertid indskrænke mig hertil og udtale Haabet om, at dette Standpunkt ikke maa deles af dette Tings Flertal. Jeg vil samtidig tilføje, hvad jeg for Resten allerede sagde i Fjor, at Forslagsstillerne ved at fremsætte deres Forslag ganske vist have ment, at det var en Løsning, i hvert Fald en Løsning, som det var et Forsøg værd at prøve, men at vi ogsaa have fremsat det, fordi vi tro, at denne Opgave, hvor-